

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 19. marts 2009
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2009-945-1371
Dok.: JKL40302

Justitsministeren modtager supplerende politisvigtsanalyse

Justitsminister Brian Mikkelsen har nu modtaget Rigspolitiets supplerende politisvigtsanalyse.

Justitsminister **Brian Mikkelsen** udtaler:

”Formålet med politisvigtsanalysen sidste sommer var at få belyst de problemer, der har været med svigt i politiets bistand til borgerne under politireformens implementering.

Da der i december sidste år blev rejst tvivl om analysen, besluttede jeg, at Rigspolitiet skulle udarbejde en supplerende analyse. Det gjorde jeg for, at der ikke skulle opstå den forkerte opfattelse, at man har ønsket at skjule noget.

Jeg besluttede samtidig, at politikredsene i forbindelse med den supplerende redegørelse skulle spørge alle medarbejdere, om de havde kendskab til andre relevante episoder end dem, der var kommet frem i den oprindelige redegørelse. Derudover besluttede jeg, at Justitsministeriet skulle gennemgå samtlige de borgerhenvendelser med relation til politiet, som ministeriet havde modtaget. Det gjorde jeg for at sikre, at alle relevante episoder kom til politikredsenes kendskab.

Jeg har nu modtaget Rigspolitiets supplerende analyse, som har afdækket i alt 120 sager, som af forskellige grunde ikke var med blandt den oprindelige analyses 298 sager.

23 af sagerne er politikredsene blevet bekendt med ved klager eller medieomtale i tiden efter den oprindelige analyseperiode. 27 af sagerne er blevet identificeret ved Justitsministeriets manuelle gennemgang af over 5.000 borgerhenvendelser. 18 af sagerne er identificeret ved indberet-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ninger fra politiets medarbejdere. Yderligere 9 af sagerne blev identificeret i forbindelse med den oprindelige analyse, men da disse sager ikke havde givet anledning til en egentlig klage eller til medieomtale, anså kredsene dem på daværende tidspunkt ikke for omfattet af det oprindelige analysetema.

For så vidt angår de resterende 43 sager, fremgår det af den supplerende analyse, at baggrunden for, at disse sager er medtaget, særligt er, at det i forbindelse med den supplerende analyse nu er præciseret, at analysen også skal omfatte de – typisk mindre alvorlige – sager, hvor borgerne har anmodet om politimæssig bistand, men hvor sagen ikke har tilsagt, at politiet skal komme til stede straks.

Med hensyn til de i alt 120 sager fremgår det, at 99 af sagerne vedrører politiets tilgængelighed via telefonen eller politiets reaktion på de pågældende henvendelser.

Rigspolitiet konkluderer i forlængelse heraf, at der i ca. 1/4 af de 99 sager er begået politimæssige fejl disponeringer, og at der i yderligere ca. 1/4 af sagerne har været problemer med politiets tilgængelighed via telefonen. I de resterende 2/4 har politikredsene og Rigspolitiet konkluderet, at henvendelserne efter det foreliggende er blevet behandlet politifagligt korrekt.

Den supplerende analyse bekræfter således min oprindelige konklusion om, at der i perioden har været for mange problemer med politiets telefonbetjening og bistand til borgerne.

Disse problemer har vi arbejdet intenst på at løse og med finanslovsaftalen fra november tilvejebragte forligspartierne det bevillingsmæssige grundlag for at afhjælpe problemerne med implementering af politireformen. Det er min klare forventning, at de tiltag, som forligspartierne er blevet enige om, med bl.a. servicecentre i alle kredse, opprioritering af den borgernære politiindsats og frigørelse af politifolk fra administrative opgaver, vil sikre en bedre borgerbetjening fremover.”

Baggrund

1. Den oprindelige analyse

På et møde den 18. juni 2008 mellem Justitsministeriet, Rigspolitiet og Politiforbundet blev det aftalt at gennemføre en analyse af svigt i politiets

bistand ("udrykning") til borgerne. Analysen skulle dække perioden fra det tidspunkt, hvor kredsene overgik til "ny drift" i forbindelse med politireformen, og frem til den 1. august 2008.

Rigspolitiet konkluderede i den oprindelige analyse af 5. september 2008, som omfattede 298 sager, at borgerne i en række tilfælde ikke havde kunnet komme (hurtigt nok) i kontakt med politiet – navnlig på grund af tekniske problemer med telefonsystemet, manglende forudsætninger hos det personale, der betjente telefonerne, og utilstrækkelig bemanning af telefonbetjeningen.

Rigspolitiet konkluderede endvidere, at politiet i nogle konkrete sager ikke havde foretaget en politimæssigt korrekt disponering, at borgernes forventninger til "den almindelige daglige" politibetjening ikke var afstemt i forhold til den ydelse, som politiet rent faktisk kunne levere, og at politiet i forbindelse med borgernes konkrete henvendelser skulle sikre, at borgerne får en god og fyldestgørende information om, hvordan politiet reagerer på henvendelsen.

Rigspolitiet konstaterede afslutningsvis i analysen, at der næppe var nogen tvivl om, at der havde været et større antal fejl og uhensigtsmæssigheder end dem, der var omfattet af analysen. Samtidig angav Rigspolitiet i analysen en klar forventning om, at politiet i takt med gennemførelsen af de organisatoriske tilpasninger mv. vil kunne leve op til intentionerne med politireformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet over alt i landet.

2. Finanslovsaftalen om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen

Bl.a. med afsæt i konklusionerne i politisvigtsanalysen fremlagde Rigspolitiet og Rigsadvokaten den 28. oktober 2008 en række forslag til justeringer af politireformen i redegørelsen om "et politi i forandring – et borgernært politi". Redegørelsen indgik i grundlaget for den efterfølgende finanslovsaftale om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen.

Det fremgår af finanslovsaftalen af 6. november 2008, at forligspartierne er enige i, at der er behov for hurtigst muligt at rette op på de ting, som ikke har været tilfredsstillende i implementeringsforløbet. Det skal være let for borgerne at komme i kontakt med politiet, politiet skal rykke ud, når borgerne har brug for det, straffesager skal forelægges for retten uden

unødvendige forsinkelser, og politiet skal have beslutningskraft både centralt og lokalt. Forligspartierne er derfor enige om, at forslagene i Rigspolitiets og Rigsadvokatens redegørelse ikke kan stå alene, og at der er behov for både at præcisere og supplere dem med yderligere tiltag.

Forligspartierne besluttede derfor at understøtte implementeringen af politireformen og styrke politiindsatsen med en merbevilling på finansloven for 2009, som skaber rum for bl.a. en ressourcemæssig styrkelse af indsatsen mod den borgernære kriminalitet.

Med henblik på at forbedre politiets telefonbetjening og tilgængelighed skal der som led i udmøntningen af finanslovsaftalen etableres servicecentre i alle politikredse.

Som led i udmøntningen af redegørelsen og finanslovsaftalen er Rigspolitiet og Rigsadvokaten bl.a. i gang med at udarbejde servicedeclarationer, som skal beskrive politiets service på de borgervendte kriminalitetsområder. Formålet med servicedeclarationerne er dels at klargøre over for borgerne, hvilken service de kan forvente af politiet, når de som forurettede anmelder en lovovertrædelse, dels at medvirke til at sikre en god og ensartet politibetjening over hele landet.

3. Den supplerende analyse

I december 2008 blev der i den offentlige debat rejst tvivl om, hvorvidt politisvigtsanalysen fra september 2008 i tilstrækkeligt omfang havde afdækket de relevante sager om politisvigt.

På den baggrund anmodede Justitsministeriet den 15. december 2008 Rigspolitiet om på grundlag af indberetninger fra politikredsene at fremkomme med eventuelle yderligere sager i den pågældende periode, som ikke var omtalt i den oprindelige analyse, men som kunne have karakter af eventuelle svigt i politiets bistand ("udrykning") til borgerne.

Efter drøftelse med Justitsministeriet udarbejdede Rigspolitiet herefter en detaljeret beskrivelse af kravene til politikredsens indberetninger, hvorved rammerne for analysen blev udvidet og præciseret. Med henblik på at få afdækket så mange sager som muligt blev analysemetoden udvidet, således at alle medarbejdere blev anmodet om at indberette relevante episoder, som ikke havde givet anledning til medieomtale eller konkrete klager, men som på anden måde var kommet til medarbejdernes kundskab.

Samtidig blev analysen udvidet til også at omfatte borgerhenvendelser modtaget i Justitsministeriet. Justitsministeriet har i den forbindelse foretaget en manuel gennemgang af over 5.000 sager med borgerhenvendelser for at identificere henvendelser vedrørende konkrete episoder fra analyseperioden, der kunne have karakter af eventuelle svigt i politiets bistand ("udrykning") til borgerne.

Justitsministeriets gennemgang af de godt 5.000 sager afdækkede 37 borgerhenvendelser om konkrete episoder, der kunne have karakter af eventuelle politisvigt i analyseperioden, og som kredsene ikke umiddelbart kunne identificere i deres sagsstyringssystemer.

I forbindelse med Justitsministeriets modtagelse af borgerhenvendelser med generel eller konkret kritik af politiet vil borgeren normalt blive vejledt om reglerne for klager over politiet. I 18 af de 37 sager er den pågældende borger i forbindelse med Justitsministeriets oprindelige behandling af sagen således blevet vejledt om at rette henvendelse til den stedlige politidirektør, hvis borgeren ønskede at indgive en formel klage over politiet. Tilsvarende er borgerne i yderligere 2 sager blevet vejledt om, at anmeldelser af strafbare forhold indgives til politiet. I andre 11 sager har borgeren fra Justitsministeriet modtaget en mere generel orientering om politiets opgavevaretagelse, om politireformen eller lignende. I de resterende sager har Justitsministeriet efter en konkret vurdering ikke fundet, at borgeren forventede et svar fra ministeriet, enten fordi henvendelsen havde karakter af en ren meningstilkendegivelse, eller fordi henvendelsen oprindeligt var sendt parallelt til politiet.

De 37 borgerhenvendelser er i forbindelse med den supplerende politisvigtsanalyse sendt til de relevante politikredse, som efterfølgende har vurderet, at 27 af disse henvendelser har skullet medtages i den supplerende analyse. De 27 henvendelser fordeler sig på 10 af de 12 politikredse.

Politikredsenes supplerende redegørelser har afdækket i alt 120 sager, som er blevet identificeret således:

Klager indgivet til politikredsene før 1. august 2008:	39
Medieomtale før 1. august 2008:	4
Klager indgivet til politikredsene efter den 1. august 2008:	13
Medieomtale efter 1. august 2008 af episoder før:	10

Sager identificeret af medarbejdere i kredsene:	18
Sager identificeret i Justitsministeriet:	27
<u>Sager identificeret på anden måde:</u>	<u>9</u>
<u>I alt</u>	<u>120</u>

Som det fremgår, er en række af sagerne inddraget som følge af, at rammerne for analysen er udvidet i forhold til den oprindelige analyse. Det drejer sig således om 18 sager identificeret af medarbejdere i kredsene og om 27 sager identificeret i Justitsministeriet.

Hertil kommer, at der i den supplerende analyse også er inddraget 23 sager, som er kommet til kredsens kendskab efter den oprindelige analyseperiode.

Af de 120 sager vedrører ca. 1/5 politiets telefonbetjening og ca. 3/5 politiets reaktion på borgernes henvendelser, mens den sidste 1/5 fordeler sig på andre forhold med relation til den politimæssige betjening. I forhold til sagerne om politiets reaktioner på borgernes henvendelser vurderer Rigspolitiet, at ca. 1/3 af sagerne dækker over egentlige fejl-dispositioner, mens resten vurderes at være håndteret politifagligt korrekt.

Den supplerende analyse bekræfter dermed det billede, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige politisvigtsanalyse i september 2008.

Rigspolitiet konkluderer på denne baggrund, at kredsens supplerende redegørelser ikke giver Rigspolitiet anledning til at ændre på den oprindelige analyses konklusioner om:

- at borgerne i en række tilfælde ikke havde kunnet komme (hurtigt nok) i kontakt med politiet
- at politiet i nogle konkrete sager ikke havde foretaget en politimæssigt korrekt disponering
- at borgernes forventninger til ”den almindelige daglige” politibetjening ikke var afstemt i forhold til den ydelse, som politiet rent faktisk kunne levere
- at politiet i forbindelse med borgernes konkrete henvendelser skal sikre, at borgerne får en god og fyldestgørende information om, hvordan politiet reagerer på henvendelsen

Det er bl.a. disse konklusioner, der er baggrunden for de tiltag med servicecentre, øget prioritering af den borgervendte politiindsats samt servicedeclarationer, som indgår i finanslovsaftalen af 6. november 2008.